



INBlick

Dec
2020

MEMBERSHIP INFORMATION FOR FORSERUMS SOK BY ROHNNY ANDERSSON

FORSERUMS SOK:S ÅRSMÖTE

Härmed **KALLAS** alla Forserums SOK:s medlemmar till ordinarie årsmöte **onsdagen den 13 januari** år 2021 kl. 19.00 i Lillsjöstugan. På mötet kommer frågor enligt bifogade förslag till dagordning att behandlas.

Restriktioner p.g.a. Corona-pandemin kan göra det inte är tillåtet att samlas vid ovanstående tidpunkt. Ny tidpunkt kommer i så fall att meddelas på anslag vid Lillsjöstugan och på klubbens hemsida senast en vecka dessförinnan.

Trots förmodade restriktioner så önskar vi att många medlemmar på årsmötet. Valberedningen förväntas som vanligt göra ett bra arbete inför mötet så huvudpunkterna på möteskvällen avklaras effektivt. Möjlighet till att ställa frågor och förslag finns som vanligt och berikar klubbverksamheten.

VÄLKOMNA !

Styrelsen för Forserums SOK

Till alla förtroendevalda i föreningen

För att underlätta valberedningens arbete så önskar vi få vetskap senast den 22 december om du önskar göra någon förändring av dina nuvarande uppdrag i föreningen!

Hör vi inget från dig så utgår vi från att du är villig att ställa upp även under nästa verksamhetsår.

Forserums SOK:s valberedning utgörs av:

Gunilla Runesson – 070-836 28 61

Peter Fornander – 070-191 83 30

Anna Lindstedt – 070-976 97 47

Ett år som vi kommer minnas

År 2020 är ett år som kommer att finnas i allas minne framöver. Inte för att så mycket hände idrottsmässigt utan för att knappt inga tävlingar arrangerades p.g.a. Corona-pandemin och dess tillhörande restriktioner. Förmodligen kommer situationen förbli densamma i början av nästa år men framåt hösten kan vi förhoppningsvis leva ett normalt liv igen. Göra vad vi vill och träffa vem vi vill samt även vara många samlade på en gång. Hoppas att vi uppskattar det och inte vänjer oss för all för fort.

En konsekvens av inte så mycket har gått att genomföra under året, är att det inte finns så många händelser från året att skriva om. I detta nummer av Inblick finner du därför lite mera tillbakablickar i föreningens historia än vanligt.

Att arrangera utan se deltagarna

Samarbetet i orientering på Högländet har sedan starten för mer 50 år sedan bl.a. omfattat att varje klubb anordnar en närtävling (en enkel träningstävling i orientering) varje sommar. När zonen hade möte i november förra året så fanns ingen kunskap

om någon annalkande pandemi varför ett tävlingsprogram upprättades som vanligt. Tävlingarna gick dock inte att genomföra som vanligt när sommaren kom utan stora förändringar måste till. Några av klubbarna genomförde dem som tävlingar men med föranmälan och styrda tidsmässiga startgrupper så att inte för många startade för nära inpå varandra, speciellt inte deltagare från olika klubbar.

Vår klubb gjorde som resten av klubbarna. I stället för en tävling en enda kväll så omvandlades arrangemanget till Veckans bana eller rättare sagt banor. Lika många banor som vanligt erbjöds (7 st från 2 till 7 km) men deltagarna kunde komma vid valfri tidpunkt under nästan en hel vecka (tisdag-söndag) och delta. Ingen tidtagning eller kontrollstämpling förekom. Banorna publicerades i förväg på vår hemsida så deltagarna kunde skriva ut dessa och ta med hemifrån. Detta att vi inte visste hur många deltagarkartor som behövdes samt hur många som skulle komma att delta följande dag var nya problem att hantera mot vad vi var vana vid. Vi var också den första klubben på Högländet som genomförde ett sådant arrangemang. Hur många skulle komma jämfört med en vanlig närtävling? Omkring



200 kartor trycktes upp och placerades på Lillsjöstugans altan. Sedan fick vi bevaka åtgången efter varje dag för att ev. trycka upp ytterligare. Detta behövdes dock inte då det visade sig att ca hela 60% av deltagarna hade med sig en egen karta. Eftersom vi inte hade någon anmälan så visste vi inte hur många deltagare som vi hade under veckan. Vi såg bara att det nästan alltid stod ett antal bilar på parkeringen vid Lillsjöstugan under hela veckan. Däremot så hade vi en deltagaravgift som swishades in. Därav kunde kassören summera hela 132 betalande deltagare efter att veckan var över. Det trodde vi inte att det var under veckan när så lite kartor gick åt.

Ett flertal deltagare med GPS-klockor registrerade sina lopp och laddade upp dem på Eventor på Internet. Kombinerat med tävlingskartan med kontroller som vi hade laddat upp så skapades löptidsberäkningar inkl. passertider vid kontrollerna för deltagarna och samtidigt klassresultat. Dessutom kan man se hur deltagarna har sprungit. Ganska fantastiskt att GPS-signalerna kan sköta om allt det som i vanliga fall ett flertal funktionärer ombesörjer på en tävling.

Nästa år går det förhoppningsvis att återgå till våra närtävlingar igen. Möjligheten att under en längre tid komma och springa när man själv vill utan att stå i några köer har dock sina fördelar också. Går det kanske att kombinera?

Tält i klubbens verksamhet

Höstens tipspromenader med tält som regn- och vindskydd för försäljning väcker minnen av tidigare tält i föreningen.

Det första klubbttältet skapade vår dåvarande ordförande Rune Frostfeldt inför O-Ringen 1972 i Småland. Målet var att skydda mot regn och vind men man skulle kunna stå i det och kunna följa tävlingen ändå. Det blev ett typ av vindskydd med en helt öppen långsida. Fem-sex personer kunde stå i bredd och så fanns det plats bakom för sittande samt väskor. Han köpte ett orange tälttyg genom någon bekant i



Taberg (de hade tillverkat tält där tidigare) och sedan tog han aluminiumstolpar från ett gammalt tält och gjorde om dem så de

gjorde mallar på de olika tältdelarna samt klippte till vad som behövdes från tyget. I ett ganska litet utrymme i källaren i sitt hus sydde han med hjälp av fru Ullas vanliga symaskin ihop tältet. Det blev mycket uppskattat och var med på massor av tävlingar under ett 10-tal år. Efter några år blev dock tältet för litet när klubben växte starkt. Då köpte bara Rune lite randig tältduk, delade tältet på mitten, sydde dit det randiga tyget och förlängde det markant. Så förblev det fram tills det slängdes i samband med att vi byggde det nya förrådet för ca 7-8 år sedan.

Nästa tälthistoria är lite annorlunda. Vi hade OL-tävling vid f.d. Lottastugan (nuvarande Lillsjöstugan) år 1974 innan vi påbörjade ombyggnaden. Sekretariat

hade vi inne i huset men priser och prisutdelning var utomhus. Det regnade nästan hela dagen och det var mycket pössel med att skydda priserna



(som var många på den tiden) mot regn. När vi sedan skulle ha nästa tävling 1977 i Börsarp på vägen mellan Lekeryd och Sund så kom Rune, som var tävlingsledare, på idén att försöka att ha priserna m.m. inomhus i ett tält. Filadelfia i Forserum hade ett stort tält som de varje sommar hade möten i nedanför vattentornet. Han bad att få hyra tältet och hjälp med transport och uppsättning vilket gick bra. Detta var dock mödosamt och omständligt. I samband med detta tillfälle så köpte kyrkan en ny tältduk så det överenskomms att vår klubb skulle köpa den gamla duken förmånligt och sedan bara låna deras stolpar vid kommande tävlingar. Det fungerade bra på tävlingen och efter tävlingen rullades duken ihop och kördes till Lillsjöstugan. Där placerades den i källaren bredvid varmvattenberedaren direkt på golvet (den var tung och otympligt så det var inte så konstigt). Det fanns ingen plast på tiden till att göra tältduk av utan dessa missionstält var gjorda av någon naturfiber som sedan var behandlad med någon färg för att få vatten- och vindtäthet. Där blev tältet liggande ett antal år och användes t.ex. inte 1980 på tävlingen i Byhult. När vi tog fram det några år senare så var det stora hål i duken. Vi hade haft översvämning i utrymmet bl.a. när den första varmvattenberedaren sprang läck. Tältduken hade tagit till sig vatten och färgen samt duken löstes upp. Det var bara att köra till tippen och tältet blev aldrig använt efter köpet och mödan att flytta det.

Omkring 1980 blev det norska Regnly-tältet populärt bland orienteringsklubbarna som klubbttält. Det var mer skyddande, enklare att sätta upp och lättare att transportera än Runes hemmagjorda men mycket uppskattade tält. Även vi köpte ett sådant tält i orange färg. Med påsytt klubbemblem så har det farit många mil mellan

alla OL-tävlingar vi har besökt fram tills i dag. Frågan är bara hur dess framtid blir. Vi hade det som vind- och regn-



skydd under första delen av höstens tipspromenader. Det fick stå uppe under veckorna och vi fruktade lite att det kunde blåsa sönder. Så blev det inte utan det gick bra länge. Det var i stället ansamlade regnpölar på taket som till slut fick duken att brista. Försök till lagning ska ske framöver.

Det senaste tältäventyret har ägt rum efter att ovanstående situation måste lösas. PRO Forserum har haft ett betydligt större och kraftigare tält som inte har använts så mycket och som det har varit problematiskt

att finna förvaringsplats för. Vi fick ett erbjudande om att köpa det och det gjorde vi omgående som ersättning till tältet ovan. Det var betydligt kraftigare och gav verkligen intryck av att klara att stå ute en längre tid i väder och vind. Tyvärr stämde inte det, för en mycket blåsig natt sent i höst så blåste infästningarna till tältets tak sönder. Detta har nu lagats så det ska klara kommande utmaningar när vi har behov av ett tält utomhus igen.

Årets tipspromenader

Det blev ett annorlunda år för deltagare och arrangörer när det gällde våra tipspromenader. Vi började som vanligt helgen efter Vasaloppet men den begynnande Corona-spridningen medförde att serveringen inomhus ställdes in. Redan efter två promenader så stoppade vi promenaderna efter starkare rekommendationer. Dessa kunde dock tolkas på olika sätt. Andra klubbar fortsatte med tipspromenaderna och några till och med hade servering. Efter fem veckors uppehåll körde vi igång igen och höll på hela maj ut. Försäljningen var utomhus och utan servering. Rekommendationer att undvika främmande personer m.m. höll tillbaka deltagandet på de åtta omgångarna så att det stannade på 67 vuxna deltagare i snitt.

Höstens promenader började vi med redan i början av september. Detta för att som med Naturpasset erbjuda sysselsättning. På så vis hann vi med hela tolv söndagar. Nu på hösten verkade behovet av att komma ut i naturen och vanan att vistas bland andra människor men hålla avstånd ha tagit över. Arrangörerna fick vistas utomhus i alla väder jämfört med att som vanligtvis sitta i den varma klubbstugan. I vart fall blev snittet för hösten 90 vuxna personer och 20 barn. Det sistnämnda är det högsta antalet vi haft någon säsong sedan vi började med barnpromenader år 2011. Årssnittet för vuxna blev 80 deltagare och det får vi gå tillbaka till 2015 för att överträffa.

Nu hoppas vi alla på att till våren kunna gå tillbaka till att genomföra tipspromenader såsom vi gjort alla år tidigare. Risken är dock ganska stor att det även under våren kommer att finnas restriktioner och rekommendationer att ta hänsyn till.

Varför har FSOK de färger som vi har?

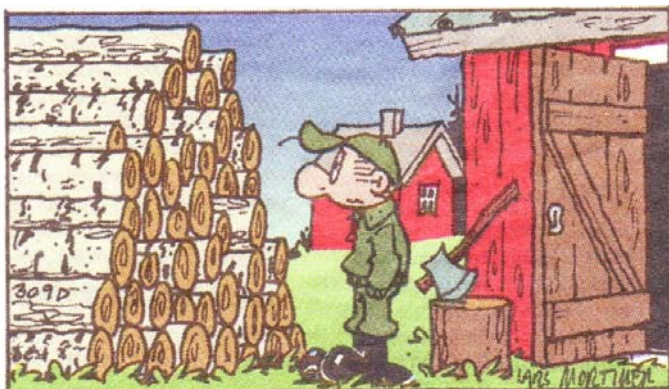
Kort efter klubbens bildande vintern 1965 så kom vi fram till att vi borde skaffa enhetliga tävlingskläder och overaller i orientering. Detta var inte självklart ännu i alla klubbar utan man spring i gamla avlagda kläder i mestadels i bomull. Det fanns ju inga superunderkläder ännu vid denna tid utan under kalla vårar och höstar fick man ha vanliga underställ under. Blev man då blöt p.g.a. regn eller att man ramlade i våt-

marker så blev man inte varm mer den dagen. Åren omkring då vår klubb bildades så hade dock firman Yngve Ek i Höör börjat marknadsföra snabbtorkande tävlingsdräkter i nylon. Det var dock inte möjlighet till specialdesign som i dag utan det var standardvaror i ett fåtal färger. De flesta mörka och dova, för den allomfattande meningen var att man inte skulle synas i onödan i skogen och hjälpa konkurrenterna. Färgerna som fanns var främst mörkblå, mörkgrön, svart och mörkt vinröd. Nässjö hade mörkblå tröja liksom IKHP. Jönköpings OK och Eksjö hade mörkgrönt. Tenhult hade köpt dressar på annat ställe och de bar mestadels en blekbrungul tröja. Vinrött fanns ingen i närheten som hade. Främst var det Bredaryd och Vimmerby i Småland som var skrudade i vinrött men de ligger ju en bit från Forserum. Så därför blev det vinröd tröja och svarta byxor från början när vi valde. Kurt Nilsson var inte helt förtjust i rött av rädsla att synas för väl och slutade inte oroa sig förrän leveransen kom från tillverkaren. Den lyste inte så mycket trots allt. Dessa färger har vi hållit som huvudfärger i alla år. Varför byxorna blev svarta och inte vinröda vet jag inte. Kanske för att vi tyckte det var snyggare eller mer lätta att hålla rena. Eller fanns det inga vinröda byxor? Ett klubbmärke kunde man inte få påtryckt utan det fick vi köpa separat tryckta på galon. Dessa fick man klippa ut och sedan fick fruar och mammor sy på dem hemma med nål och tråd.

Overallerna för orienterarna fick samma färgkombination från början som tävlingsdräkten men i kraftig poplin. När det gäller skidor så fanns inte vinrött att få tag i som tävlingsjacka. Så därför blev det vit tröja och svarta byxor till att börja med. Senare när det blev modernt med en enda overall i stället två plagg så bytte även skidåkarna till vinrött med vissa gula inslag. Mitt minne är att dessa var väldigt varma och lite jobbiga vid plusgrader. Klubboverallen har inte alltid hållit sig till vinrött och svart. Vi har haft helsvart med lite gult, grått med lite vinrött, vinröda byxor samt jacka i svart och vinrött med gula och grå bårder och nu igen vinröd jacka och svarta byxor. Skidåkarna skaffade vid nysatsningen för snart 10 år sedan mestadels helsvarta tävlings- och överdragskläder med lite gula inslag.

Vinrött är ändå den färg som har funnits i de flesta kombinationer. Den återfinns dessutom på klubbmärket och brevpapper m.m. Så den får betraktas som klubbfärgen.

Klubbmärkets form och färger var en konsekvens av att vi tagit fram en klubbnaål dessförinnan. I dag är det inte något som efterfrågas så ofta av medlemmar men när klubben bildades så var det en viktig sak att ha på sin kavajkrage för att visa sin klubbtilhörighet i



olika sammanhang. Jag har för mig att vi hade en liten intern tävling gällande att skapa ett klubbmärke och därmed klubbnål. Jag tror att jag var den ende som lämnade in ett förslag. För att ha lite underlag på hur de brukade se ut så tittade jag på fotbollslagets klubbmärken. Väldigt många hade en sköld som form och sedan klubbförkortningen, årtalet för klubbens bildande och sedan kanske en liten fotboll. Mitt förslag var ingen höjdare grafiskt utan var bara en sköld med bokstäverna FSOK på. Rolf Celén som var sekreterare, lärare och sedermera konstnär fick i uppdrag att bearbeta det till en slutlig utformning. Skölden blev kvar liksom färgerna vinrött och gult. Bokstäverna stuvades om och stiliserades och så var det klubbmärke klart som vi bär än i dag. Klubbnålar beställdes snart därefter. De skulle synas på kavajslaget men de fick inte synas för mycket var önskemålet. Resultatet blev att det beställdes alldeles för små klubbmärken, endast ca 9 mm höga. När de kom och väl var på plats så syntes de knappt. Besvikelsen var stor men det beslutades att de kunde användas till att sättas på plaketter e.dyl. varefter nya dubbelt så stora beställdes. Dessa stämde bättre med önskemålen.

Inom klubben har väl inga klubbnålar sålts de senaste 20-30 åren men vi får brev ganska ofta från samlare som vill få eller köpa en klubbnål. Faktum är att vi har ett antal kvar, både små och stora klubbmärken om någon medlem skulle vilja köpa för att bära eller ha på väggen (priser satta i 1970-talets värde). Kontakta i så fall kassör eller sekreterare i klubben så löser vi det. De är väldigt fina i emalj och guld!

Snabbaste kommunala projektet ?

Den 1 juni i år ringde verksamhetsutvecklare Per Andrén på Kultur- och fritidsförvaltningen mig. Restriktionerna p.g.a. Corona-pandemin gjorde att många av de aktiviteter som invånarna normalt ägnade sig åt så här års inte kunde nyttjas. När en försäljare besökte honom för att marknadsföra en serie skyltar med illustrerade fysiska övningar på för att sätta upp på motionsslingor e.dyl. så beslöts att köpa in fyra omgångar. En omgång skulle sättas upp i Lövhult och nu ringde han runt för att erbjuda bl.a. oss i Forserum en omgång. Vi skulle få med vår Logotype och spåret skulle marknadsföras på hemsidan www.aktivitetsrundan.se/puls-styrka. Det kostade klubben inget men klubben fick uppgiften att sätta upp skyltarna. Vi tog ett snabbt mailbeslut om att svara ja i styrelsen och klubbmärket samt några bilder från elljusspåret sändes in bara några dagar efter. Den 11 juni fick vi meddelande om att skyltarna med både kommunens och vår logotype på hade kommit till Nässjö. Dagen efter hade Per ombesörjt att de kom till mig i Forserum. När jag frågade om hjälp med uppsättning inom klubben så var många beredda att hjälpa till. Det var ju inget stort jobb för det var ju bara 12 st A4-stora skyltar i aluminium, så det räckte med att Alf Olsson och Arne Kempe ägande en timma ihop med mig så var allt uppsatt. Detta var den 16 juni, bara något mer än två veckor efter frågan ställdes om att medverka. Det måste väl vara något av ett rekord för genomförandet av ett kommunalt projekt?!

Samma typ av aktivitetsskyltar har satts upp även i Anneberg och Bodafors. Både Per och jag skulle på olika sätt förmå lokaltidningen att skriva om och

marknadsföra den nya möjligheten att aktivera sig under restriktionerna. Resultatet blev inte så lysande då det bara blev en liten artikel utan bilder. Jag la upp information med bilder om aktivitetsspåret på Facebooksidan Forserums Anslagstavla. Där blev det mycket uppmärksammat med många kommentarer och tummen upp. Första veckorna kunde man se främst mammor med yngre barn som gav sig ut på spåret. De stannade till vid stolparna med övningarna. Främst barnen försökte ivrigt att utföra övningarna efter bild och beskrivningar. Nyttjandet av QR-koden ihop med mobilen för att få en videoinstruktion av momentet verkade inte nyttjas så ofta. Nu har det gått en viss tid och nyfikenheten har lagt sig. Trots det hoppas vi att skyltarna kommer att användas och skapa lite variation till än att bara springa på spåret.

Zon-samarbete i orientering

Det mesta av samarbetet i zonen som var beslutat detta år, genomfördes trots allt men i anpassade former. Det enda som blev inställt var ungdomsserien i våras. Nästa års samarbete brukar beslutas vid ett möte i november. Bara några dagar före mötesdagen beslöt vi att skjuta fram beslut om samarbete till sent kommande vinter då vi förhoppningsvis vet mer om vaccinering och restriktioner.

Några dagar senare kom begränsningen på max åtta personer att samlas från Folkhälsomyndigheten så mötet hade inte kunnat hållas i alla fall.

Naturpasset uppskattat

I vanliga fall brukar vi starta upp Naturpasset (tidigare kallat cykel-OL eller Trim) när tipspromenaderna slutar. I början av april så ställdes massor av arrangemang in och folk uppmanades att undvika affärscentra m.m. för att försöka att hålla nere smittspridningen. Många borde ha problem med att ersätta vad de vanligtvis brukade göra på sin fritid tyckte vi. Att cykla omkring på ett stort område i friska luften borde vara ett bra alternativ kom klubben fram till. Därför gjordes allt klart och försäljningen startade i början av april. Att det var komplikationer med att få till kontrollpunkter och bilder kunde du läsa om i förra numret av Inblick. Den halvrvivna ladan som var kontrollpunkt skapade oro men den stod kvar hela deltagartiden ut till i mitten av september.

Vi hade tur med vädret redan från början så försäljningen av deltagarpaket gick bra. Många av kontrollerna var belägna nära för boende i Äng och vi annonserade även där. Vi vet inte hur många fler vi sålde p.g.a. detta men det var ett flertal Ängsbor bland pristagarna när dragning av vinster ägde rum efter sluttidens utgång. Deltagarpaket trycktes upp i flera omgångar och av 125 framställda paket så såldes ungefär 110 st. Av dessa lämnade omkring 70 deltagare in sina ifyllda bildark för slutdragning av vinster.

Dessa siffror är de högsta på väldigt många år. Det visar att det var smart att börja tidigt och att det fanns ett behov av att få göra något aktivt på den fritid som plötsligt måste ägnas åt något annat är vad man normalt sett gjorde.

Nästa års Naturpass är redan på gång med planering och fotografering. Det ligger mer öster och sydost om Forserum och egentligen närmare till Äng. Hoppas boende där kommer tillbaka även nästa år.